

Arrest

nr. 246 085 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X, vertegenwoordigd door haar grootouders X en X en, in ondergeschikte orde, door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. PALMANS
Schans 56
3980 TESSENDERLO

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat namens X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, door haar grootouders X en X en, in ondergeschikte orde, door haar ouders X en X op 25 juli 2019 is ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 januari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PALMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 juli 2018 dient verzoekster een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van haar grootvader met de Belgische nationaliteit. Op 15 januari 2019 beslist de gemachtigde van de destijds bevoegde minister tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Op 15 juni 2020 is verzoekster meerderjarig geworden. Vanaf deze datum kan zij in eigen naam en zonder verdere vormvereisten het geding zelf verder voeren (cf. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nr. 95; RvS 20 november 1980, nr. 20.728).

2.2. Op 20 oktober 2020 dienen de “*wettelijk vertegenwoordigers in België*” van verzoekster een “*aanvullende nota*” in. Gelet op verzoeksters meerderjarigheid blijkt evenwel niet dat zij nog de vereiste hoedanigheid hebben om namens verzoekster op te treden.

De toepasselijke regelgeving voorziet trouwens ook niet in de mogelijkheid om een “*aanvullende nota*” als een processtuk neer te leggen. Uit artikel 39/60 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) volgt dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan deze die in het verzoekschrift zijn uiteengezet en dat de partijen en hun advocaat ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling mogen voordragen.

2.3. De Raad merkt verder ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien een concreet voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster op 26 mei 2020 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van dezelfde referentiepersoon. Verzoekster betwist dit niet.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde Belgische referentiepersoon, heeft verzoekster uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 15 januari 2019 genomen bestreden weigeringsbeslissing kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoekster. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij andermaal door verzoekster werd gevat. Het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in de hoedanigheid van kleindochter van een Belgische onderdaan houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang. Indien inzake de meest recente aanvraag eveneens negatief zou worden beslist, behoudt verzoekster ook haar beroepsmogelijkheden inzake deze genomen beslissing (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943; RvS 14 november 2006, nr. 164.727; RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang waar zij intussen een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging in dezelfde hoedanigheid heeft ingediend, stelt verzoekster dat zij van mening is dat zij, zelfs bij het indienen van een nieuwe aanvraag, haar belang behoudt bij het aanvechten van de bestreden beslissing, omdat de termijn voor het verkrijgen van een onvoorwaardelijk verblijfsrecht loopt vanaf de eerste aanvraag wanneer het beroep gegrond wordt verklaard.

Verzoekster neemt voor haar argumentatie als uitgangspunt dat zij is gerechtigd op een verblijf van meer dan drie maanden als kleindochter van de Belgische referentiepersoon. Evenwel, tot op heden blijkt niet dat de bevoegde overheid reeds heeft kunnen vaststellen dat dit ook daadwerkelijk het geval is. De Raad wijst erop dat de beslissing tot erkenning van een verblijfsrecht slechts een declaratoir karakter heeft indien, nadat door het bevoegde bestuur werd vastgesteld dat is voldaan aan de door de wetgever opgelegde voorwaarden, de aanvraag effectief wordt ingewilligd (RvS 9 augustus 2016, nr. 173.002). Het uitgangspunt van verzoekster is momenteel dus eerder hypothetisch.

Bovendien wordt opgemerkt dat de Raad van State reeds heeft geoordeeld dat, in de situatie waarin het beoogde verblijfsrecht van onbepaalde duur naar aanleiding van een volgende aanvraag daadwerkelijk wordt verkregen, de verzoeker geenszins nog blijf geeft van het vereiste actueel belang bij het aanvechten van de genomen weigeringsbeslissing inzake de vorige aanvraag. De Raad van State stelt dat de verzoeker in deze situatie geen voordeel meer kan putten uit een nieuw onderzoek van de wettigheid van de weigering van zijn vorige aanvraag, vermits hij inmiddels op grond van een volgende aanvraag werd toegelaten tot het oorspronkelijk gevraagde verblijf voor onbepaalde duur. De Raad van State oordeelt dat het feit dat het verblijfsrecht van de betrokken vreemdeling met de volgende aanvraag werd erkend vanaf een latere datum dan met de eerdere aanvraag het geval zou zijn geweest, geen afbreuk doet aan het voorgaande, waar het niet is betwist dat de volgende aanvraag hetzelfde voorwerp had als de eerdere aanvraag. De Raad van State benadrukt dat een verblijfsrecht dat is erkend en waarvoor een verblijfskaart is afgegeven, geen tweede maal kan worden erkend en er evenmin een tweede verblijfskaart voor kan worden gegeven en dat de betrokken vreemdeling er zelf voor heeft gekozen een volgende aanvraag in te dienen en niet de uitkomst van de door hem ingestelde rechtsmiddelen met betrekking tot de weigering van de vorige aanvraag af te wachten. Nog geeft de Raad van State aan dat eerdere rechtspraak van de Raad in andersluidende zin geen bindend precedent vormt (RvS 27 maart 2020, nr. 247.341).

Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekster niet concreet aannemelijk maakt dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing haar nog een concreet voordeel kan opleveren en zij bijgevolg nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu verzoekster niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk.

2.4. Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, is de Raad ten slotte van oordeel dat niet dient te worden ingegaan op de vraag van verzoekster om met toepassing van artikel 39/12 van de Vreemdelingenwet haar beroep te laten behandelen door de verenigde kamers. Geen van de situaties zoals bedoeld in deze wetbepaling doet zich in casu trouwens voor.

3. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS